

= ἐπιγραφιστής, ὁ. Ἄκρ. 28 Ἰουν. 88.
ἐπιγραφοθήρας, ὁ. Ἀθ. Ῥουσόπ.

ἐπιγραφολογία Ἀθηναϊκή ἢ περὶ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ἐργαστηρίων. Ἄκρ. 9 Σεπτ. 89. κατὰ γενικωτέραν δὲ σημασίαν ὡς ἡ Γαλλικὴ λέξις épigraphie. «Ἐφ.» 21 Σεπτ. 92.

ἐπιγραφολόγος, ὁ. Α. Ε. Κοντολέων, 91. — Ἄστν 11 Νο. 93, καὶ 8 Μαρτ. 96.

ἐπιγραφομανία ἢ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων τῆς ἀγορᾶς. Ἄστν.

ἐπιγραφοποιός, ὁ. (ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων.) Ἄκρ. 29 Αὐγ. 94. — Ἄστν 24 Ἀπρ. 98.

ἐπιγραφοφόρος, 2. (πλάξ. ἐπιφάνεια λιθοῦ.) Γ. Χρυσόβ. 34.

ἐπιγρηγορέω-ῶ. Θεόδ. Ξανθοῦ. 1577.

ἐπιγυναικωνόνται ἄνδρες. (φράσις ἀντίστοιχος τῇ «ὕπανδρεύονται γυναῖκες.») Ἰ. Ῥ. Νερ. 13.

ἐπιγύλων φρυτῶν κλάσις. Ἐλ. φιλολ. Σὺλ. Κ]πόλ. — ἐπίγυρον ἄθος. Σπ. Μηλ.

ἐπιδαμάλισαμος, ὁ. Γαλ. rétrovaccination. Ἄκρ. 6 Ἰουν. 87.

ἐπίδασμος, ὁ. Νεολόγος Κ]πόλεως, 86. — Ἄκρ. 19 Μαρτ. 93.

ἐπίδασσοις, ἡ. Δ. Χριστίν. ἐν «Ἐφ.» 14 Δεκ. 87.

ἐπιδαυρολιμηρεῖται, οἱ. «Ἐφ.» 25 Μαρτ. 91.

ἐπιδαφιλευσις, ἡ. Ν. Ζενεур. 48. — Ἐφ. — Τὸ ῥήμα δὲ ἐπιδαφιλεύω δὲ πολλοὶ γράφουσι μὲ μεταβατικὴν σημασίαν, δὲν εἶχεν αὐτὴν τὸ πάλαι, ἀλλὰ μόνον τὸ ἐπιδαφιλεῦομαι, ὡς ᾗδη τοῦτο ὁ Εἰρ. Ἄσ. ἐν τῷ ἐν ἔτ. 1885 ἐθν. ἡμερολογίῳ παρετήρησεν, ἴσως καὶ ἄλλως τις πρότερον.

ἐπιδειγμή. — Ἴδε ἐπιτεγμῆ.

ἐπιδεικτίαισις, ἡ. Αἰών. — «Ἐφ.» 9 Μαρτ. 89.

ἐπιδεικτικότης, ἡ. Λεξ. νομοτ. 40. — Ἄκρ. 16 Δεκ. 86.

ἐπίδεινος, 2. (θέσις.) Νέα ἐφ. 26 Φεβρ. 96.

ἐπιδεινώ-ῶ. -σῶμαι. Αἰών.

ἐπιδεινώσις, ἡ. «Ἐφ.» 14 Δεκ. 90. — Ἄκρ. 19 Σεπτ. 96 (ἐκ τῆς ἡμέρας τῆς Τεργ.)

ἐπιδεινωτικός, 3. «Ἐφ. 25 Ἰουλ. 91.

ἐπιδειξομανία, ἡ. Δ. Ἄ. Ἀναστασόπ. ἐν Ἄκρ. 7 Ἰαν. 99. — Πρβλ. ἐπιδειξομανία.

ἐπιδείξιμος, 2. Κ. Ἄσ.

ἐπιδειξιομανία, ἡ. Ἄκρ. 9 Μαρτ. 94.

ἐπιδικατεία, ἡ. Μ. Χ. Στεφανίδ. ἐν Προμ. 26 Μαΐου 91.

ἐπιδεικτικότης, ἡ. Ἐλ. κώδ. — Λεξ. νομοτεχν. 40. — Κ. Μαυρογιάν. 41. — Στ. Σταθόπ. — Σκαρλ. Βυζ. — Σπ. Ζαμπέλ. — Ν. Κοτζ. 58. — Γ. Μ. Βαζ.

«ἐπιδεικτίδες ξύλινοι χειρογράφων ἐν τοῖς πρώην σχολείοις μετὰ χαλκῶν κλειθρῶν.» Γρ. Γ. Παπαδόπ. ἐν Νέα Πανδ. ἔτ. 57, φυλλάδ. 209'.

ἐπιδεικματίζεω. -εσθαι. Ἰω. Ὀλ. 53. — Πρβλ. καὶ τὰ ἐξῆς 4 ῥήματα.

ἐπιδεικματοῦσθαι. Ἄκρ. 12 Νο. 90.

ἐπιδεικμιδοῦσθαι. Ἰω. Ὀλ. 53.

ἐπιδεικμιδώδης, 2. (καρκίνοι.) Ἰω. Ὀλ. 53.

ἐπιδειρμίζω. Ἰω. Ὀλ. 53.

= ἐπιδειρμικός, 3. (κηλίδες. φαύσεις. νοσήματα κτ.) Σπ. Ν. Ζαβ. — Τ. Ε. Δρακ. 49. — Αἰμ. Νον. 73. — Π. Ψαρ. 84. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἀγ. Βλ. λ. 97. — Ἄκρ. 9 Ἰουλ. 98.

ἐπιδειρμίνη, ἡ. Α. Δαμβ. 98.

ἐπιδειρμισμός, ὁ. Ἰω. Ὀλ. 53.

ἐπίδειρμος, 2. Λεξ. νομοτεχν. 40. — Ἄκρ. 6 Ἰαν. 91.

*ἐπιδειρμίδες, αἱ. (στοχάστρου ἐν τῷ πυροβολικῷ. Γαλ. brides du fronteau.) Ὀνομ. ναυτ. 58. — Ἀγ. Βλ. λ. 97. — Ἴδε καὶ πεδιλοδέται. Ἄλλως δὲ ἡ λέξις κεῖται ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλ. κατὰ γενικὴν σημασίαν.

ἐπιδεισμικός, 3. (ἀσκήσεις.) Πανελλήν. σύντροφ. 91.

ἐπιδεισμολογία, ἡ. Ἄκρ. 21 Ὀκτ. 87. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.

ἐπιδεισμολογικός, 3. Πανελλήν. σύντροφ. 91.

ἐπιδεισσοτεία, ἡ. Π. Λάμπρ. 72. — Φραγκ. Ζαμβάλδ. 72. — Π. Κ. Γρατσ. 88.

ἐπιδέτης, ὁ. Γαλ. ruban. Ὀνομ. ναυτ. 58. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.

ἐπιδήμαρχος, ὁ. «Ἐφ.» 23 Ἰουν. 91.

ἐπιδημικότης, ἡ. Π. Νιρβ. ἐν Ἄστει 3 Ἰουν. 94.

ἐπιδημικῶς. Τ. Νερ. 67. — Ἀγ. Βλ. λ. 71. — Γ. Καραμήτσο. 79. — Ν. Κοντ. λ. 89.

ἐπιδημολογία, ἡ. Ἄκρ. Ὀκτ. 87.

ἐπιδημολόγος, ὁ. Ἄν. Χρηστίδ. ἐν Ἐλ. φιλολ. Σὺλ. Κατπλεως 91. — Ἐστ. ἐφ. 7 Ἰαν. 95.

ἐπιδιαδέχομαι. Εὐγ. Βοῦλγ.

ἐπιδιάδοχος, οἱ. Κ. Ἄσ. 58.

ἐπιδιαθέτης, ὁ. Ἰταλ. codicillante. Λεξ. νομοτεχν. 40.

